

Protokół

93. posiedzenia Komisji Standaryzacji Nazw Geograficznych poza Granicami Rzeczypospolitej Polskiej, które odbyło się 29 czerwca 2016 roku w gmachu Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii przy ul. Wspólnej 2 w Warszawie. W posiedzeniu uczestniczyli członkowie Komisji – według załączonej listy obecności (zał. 1).

Wstępny porządek obrad obejmował:

1. Zagajenie.
2. Przyjęcie protokołu 92. posiedzenia Komisji z dnia 24 lutego 2016 roku.
3. Sprawy bieżące.
4. Omówienie bieżących propozycji zmian w polskim nazewnictwie geograficznym świata
5. Zasady latynizacji dla języków: tadżyckiego, perskiego, bułgarskiego, macedońskiego, rosyjskiego i ukraińskiego.
6. Wykaz polskich nazw budowli – omówienie wykazu z obszaru Rosji.
7. Wykaz polskich nazw budowli – omówienie wykazu z obszaru krajów arabskich.
8. Wolne wnioski.

Obrady prowadziła Ewa Wolnicz-Pawłowska, przewodnicząca Komisji.

Ad 1. Przewodnicząca przywitała członków Komisji oraz zaproszonego gościa – Ignacego Dolińskiego, autora przygotowanych dla Komisji zasad latynizacji alfabetu bułgarskiego i macedońskiego.

Przewodnicząca poinformowała także o rezygnacji prof. Janusza Gołaskiego z funkcji członka Komisji.

Ad 2. Protokół 92. posiedzenia przyjęto bez uwag, jednogłośnie (12 głosów za).

Ad 3. Prezydium Komisji poinformowało, że z inicjatywy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji odbyło się spotkanie dotyczące ustalonych przez Komisję zasad stosowania nazw zagranicznych miejscowości w aktach stanu cywilnego. Zasady te Komisja przyjęła na posiedzeniu 2 grudnia 2015 r.; ustalenie dotyczące polskich nazw mówiło, że jeżeli dla danej miejscowości istnieje polska nazwa, to należy podawać podwójne nazewnictwo – nazwę oryginalną na pierwszym miejscu, a zalecany przez Komisję egzonym w nawiasie na drugim miejscu. Przedstawiciele MSWiA zwrócili uwagę, że takie zalecenie nie jest zgodne z międzynarodowymi konwencjami dotyczącymi aktów stanu cywilnego, według których w odpisach międzynarodowych aktu w nawiasie po nazwie miejscowości może być podana wyłącznie nazwa państwa, w którym położona jest ta miejscowość – stosowanie w polskich aktach stanu cywilnego zapisu z egzonymem w nawiasie uniemożliwiałoby poprawne wykonanie międzynarodowego odpisu takiego aktu.

Z wyjaśnień przedstawicieli MSWiA wynikało ponadto, że stosowanie w aktach stanu cywilnego wyłącznie polskich egzonymów jest rozwiązaniem jak najbardziej dopuszczalnym. W związku z tym ustalono wspólnie z przedstawicielami MSWiA, że ww. zapis zostanie zmieniony w następujący sposób: jeżeli dla danej miejscowości istnieje polski egzonym, to w aktach stanu cywilnego należy podawać wyłącznie tę polską nazwę; wprowadzono przy tym możliwość odstępstwa – na wniosek osoby, której dotyczy dany akt stanu cywilnego, można zrezygnować z podawania polskiej nazwy zagranicznej miejscowości, w zamian podając nazwę oryginalną.

Zmienioną w wyniku ustaleń z MSWiA wersję zasad stosowania nazw zagranicznych miejscowości w aktach stanu cywilnego Prezydium przedstawiło Komisji do przyjęcia. Po wyjaśnieniach dotyczących niektórych zapisów oraz wprowadzeniu kilku zmian redakcyjnych zasady te zostały przyjęte przez aklamację.

Przedstawione zostało sprawozdanie z 29. Sesji Grupy Ekspertów ONZ ds. Nazw Geograficznych, która odbyła się w siedzibie Komisji Gospodarczo-Społecznej Narodów Zjednoczonych do spraw Azji i Pacyfiku (United Nations Economic and Social Commission for Asia and the Pacific) w Bangkoku w dniach 25 – 29 kwietnia 2016 roku. W sesji uczestniczyło 171 delegatów z 49 państw oraz przedstawiciele organizacji międzynarodowych i Sekretariatu ONZ. Na sesję przesłano łącznie 88 referatów i raportów, a także 13 dokumentów technicznych sekretariatu UNGEGN; odbyło się także sześć prezentacji specjalnych. Ponadto sesji towarzyszyła prezentacja posterów, na której Sekretariat UNGEGN oraz dziesięć państw przedstawiło zagadnienia toponimiczne.

Polskę na sesji reprezentował wiceprzewodniczący Komisji – Maciej Zych, który przedstawił dwa referaty: „List of official names of localities in Poland (2015 edition)” i „Glossary of Terms for the standardization of geographic names. The Polish edition”. Ponadto Polska przesłała raport z działalności nazewniczej w latach 2014-2016, który został włączony do raportów sekcji regionalnych UNGEGN: Bałtyckiej oraz Europy Środkowo-Wschodniej i Południowo-Wschodniej, a także przesłała poster zatytułowany „Geographical Names in Poland”.

Przy okazji 29. Sesji odbyły się krótkie posiedzenia poszczególnych sekcji regionalnych UNGEGN oraz grup roboczych UNGEGN. Przedstawiciel Polski uczestniczył w posiedzeniu Grupy Roboczej ds. Egzonimów, posiedzeniu Grupy Roboczej ds. Nazw Państw oraz posiedzeniu Grupy Roboczej ds. Systemów Latynizacji.

Sprawozdanie z sesji zostanie zamieszczone w nr 1 z 2016 roku „Polish Cartographical Review. Suplement w języku polskim”, czyli dawnym „Polskim Przeglądzie Kartograficznym”.

Komisja zapoznała się z publikacją, zawierającą 16 referatów z posiedzenia Grupy Roboczej ds. Egzonimów w Zagrzebiu w 2015 r., a także z 50. numerem „UNGEEN Information Bulletin”, poświęconym w znacznej części egzonimom.

Członkowie Komisji zostali poinformowani, że w nr 1 z 2016 roku „Polish Cartographical Review. Suplement w języku polskim” ukaże się recenzja trzeciego, zaktualizowanego wydania „Urzędowego wykazu nazw państw świata i terytoriów niesamodzielnych”. Ze względu na to, że znaczna część podnoszonych w niej zarzutów jest – zdaniem Prezydium Komisji – niezasadna, odpowiedź na tę recenzję zostanie opublikowana w tym samym numerze czasopisma.

Ad 4. Omówione zostały zgłoszone przez Komitet Redakcyjny propozycje uzupełnienia wykazu nazw budowli z obszaru państw zachodnioeuropejskich. W zakresie tym Komisja postanowiła:

- dodać egzonim *Polski Cmentarz Wojenny na Monte Cassino* dla obiektu we Włoszech (aklamacja),
- dodać egzonim *bazylika Najświętszej Marii Panny od Aniołów* dla budowli w Asyżu we Włoszech (aklamacja),

- dodać egzonim *bazylika Matki Bożej Większej* wraz z pseudoegzonimem wariantowym *bazylika Santa Maria Maggiore* dla budowli w Rzymie we Włoszech (aklamacja),
- dodać egzonim *katakumby Świętego Kaliksta* dla budowli w Rzymie we Włoszech (aklamacja),
- dodać egzonim *Wielka Synagoga* dla budowli w Paryżu we Francji (aklamacja).

Na 92. posiedzeniu Komisji zaproponowano, aby dodać do wykazu egzonimów nazwy włoskich prowincji (od 2015 r. są to prowincje i miasta metropolitarne) – jednostek administracyjnych drugiego rzędu, których nazwy są takie same jak nazwy miast, dla których ustalone zostały polskie egzonimy. Kwestię tę pozostawiono wówczas do przedyskutowania na kolejnym posiedzeniu Komisji.

Nazwy jednostek administracyjnych drugiego rzędu są wymieniane w wykazie egzonimów dla niektórych państw (Belgii, Białorusi, Bośni i Hercegowiny, Francji, Grecji, Hiszpanii, Litwy, Niemiec, Ukrainy, Wielkiej Brytanii i Chile). Jednostki tego typu uwzględniano, gdy stanowią one istotny podział administracyjny, a ich nazwy stosowane są w miarę często w publikacjach. Uznano, że wyjątek polegający na uwzględnieniu jednostek drugiego rzędu warto zastosować także w przypadku Włoch.

W związku z tym przyjęto (przez akłamację) nazwy następujących włoskich jednostek administracyjnych drugiego rzędu: *Ankona, Benewent, Bolonia, Florencja, Genua, Gorycja, Katania, Lukka, Mantua, Mediolan, Mesyna, Neapol, Padwa, Pawia, Piza, Rawenna, Syrakuzy, Tarent, Triest, Turyn, Wenecja, Werona* oraz *Trydent* wraz z egzonimem dla formy oficjalnej *Provincia Autonomiczna Trydentu*.

Dyskusyjna była natomiast kwestia nazwy jednostki administracyjnej obejmującej Rzym. Do 2014 r. nosiła ona nazwę *Provincia di Roma* – dla niej ustalenie polskiej nazwy nie byłoby dyskusyjne. Jednak prowincja ta została zniesiona, a w jej miejsce powołano jednostkę o nazwie *Città metropolitana di Roma Capitale* – zmienił się zatem zarówno typ tej jednostki, jak i jej nazwa. Zastanawiano się, czy stosować dla tej jednostki nazwę *Rzym, Rzym-Stolica, Stołeczny Rzym*, czy może zalecać stosowanie nazwy oryginalnej *Roma Capitale*. Ostatecznie postanowiono (przez akłamację) przyjąć dla tej jednostki administracyjnej nazwę *Miasto Stołeczne Rzym*.

W trakcie 92. posiedzenia ustalono, że należy powrócić do dyskusji nad nazewnictwem jednostek administracyjnych nazywających się tak samo jak miasta, dla których Komisja przyjęła egzonimy. Dotychczas Komisja przyjęła dwa ustalenia w tym zakresie. Na 12. posiedzeniu (25 czerwca 2003 roku) ustalono, że jeżeli dla miasta istnieje egzonim, to automatycznie taki sam egzonim jest również przyjęty dla identycznie nazwanej jednostki administracyjnej (o ile Komisja nie zadecyduje inaczej), a wprowadzenie, zmiana lub likwidacja egzonimu dla miasta automatycznie skutkuje taką samą zmianą w odniesieniu do nazwy jednostki administracyjnej. Natomiast na 34. posiedzeniu (4 lipca 2007 roku) przyjęto zasadę, że jeżeli został ustalony egzonim dla miejscowości, a jednostka administracyjna ma nazwę taką samą jak nazwa miejscowości, tylko z dodatkiem członu typu „miasto”, „miasto wydzielone”, „miasto stołeczne” itp., to automatycznie egzonim odnosi się także do nazwy tej jednostki administracyjnej. Niemniej obydwie te ustalenia nie zostały podane w „Urzędowym wykazie polskich nazw geograficznych świata”.

Dotychczasowe ustalenia dotyczą najprostszych sytuacji, gdy jednostka administracyjna ma taką samą nazwę jak miasto. Brak natomiast doprecyzowania kwestii nazw, które w długich formach mają słowo *prowincja, region* itp., nazw jednostek różniących się od nazwy miasta dodaniem określenia typu *wschodni, północny, duży* itd., nazw jednostek

nazwanych tak jak obiekt geograficzny inny niż miasto, posiadający polski egzonym. Ponadto dotychczasowe ustalenia nie wyjaśniają przypadków, gdy nazwę miasta posiadają dwie jednostki administracyjne tego samego poziomu – miejska i wiejska. Dotychczas, w przypadku tego typu jednostek administracyjnych wymienianych w wykazie, Komisja różnicowała ich nazwy nawet wtedy, gdy takiego zróżnicowania nie było w oryginalnych nazwach (np. *Cork* i *Miasto Cork*, *Damaszek* i *Miasto Damaszek*, *Buzumbura* i *Miasto Buzumbura*).

Komisja uznała, że kwestie te warto uregulować; ustalono, że Komitet Redakcyjny przygotuje propozycje takich zasad.

Zgodnie z obowiązującą od 2006 roku nową konstytucją, zmianie uległ podział administracyjny Demokratycznej Republiki Konga. Podział na 11 prowincji, obowiązujący od 1966 roku (z modyfikacją w 1997 r., kiedy prowincja Kiwu została podzielona na trzy), został w niej zastąpiony podziałem na 26 prowincji – swoje granice zachowały 4 z dotychczasowych prowincji (trzy z nich nie zmieniły nazwy), kolejne dwie zachowały dawne nazwy, choć znacznie zmniejszono ich powierzchnie. Zgodnie z zapisami konstytucji nowy podział administracyjny miał zacząć obowiązywać w ciągu 36 miesięcy od wejścia konstytucji w życie, po utworzeniu administracji nowych prowincji, a do tego czasu obowiązywać miał podział na 11 prowincji. Konstytucyjny termin minął w lutym 2009 r. i w wielu publikacjach zaczęto podawać nowy podział administracyjny kraju, pojawiły się też uwzględniające go mapy. Na podstawie tych informacji Komisja na 57. posiedzeniu (26 stycznia 2011 roku) przyjęła nazwy dla tych nowych jednostek administracyjnych (polskie egzonymy ustalono dla 14 z nich).

Jednak z późniejszych informacji wynikało, że nowy podział administracyjny nie został – pomimo wymogu zapisanego w konstytucji – wprowadzony i w dalszym ciągu obowiązywał podział na 11 prowincji. W związku z tym na 79. posiedzeniu (8 maja 2013 roku) Komisja postanowiła przywrócić nazwy dla faktycznie ówczesnie istniejących prowincji, kasując nazwy dla prowincji *in spe*. Jednocześnie ustalono, że nazwy dla prowincji według nowego podziału administracyjnego zostaną przywrócone po wejściu w życie tego nowego podziału administracyjnego.

Nowy podział administracyjny ostatecznie wszedł w życie w 2016 roku – pod koniec marca odbyły się wybory gubernatorów poszczególnych prowincji. W związku z tym Komisja postanowiła (przez aklamację) dodać nazwy następujących prowincji: ***Dolne Uele***, ***Górna Katanga***, ***Górne Lomami***, ***Górne Uele***, ***Kasai***, ***Kasai Środkowe***, ***Kongo Środkowe***, ***Tanganika***, ***Ubangi Południowe*** i ***Ubangi Północne*** oraz skasować nazwy zlikwidowanych prowincji: ***Dolne Kongo***, ***Kasai Zachodnie*** i ***Prowincja Wschodnia***. Bez zmian pozostały egzonymy dla dawnych prowincji, których nazwy są stosowane także w nowym podziale: *Kasai Wschodnie*, *Kinszasa*, *Kiwu Południowe*, *Kiwu Północne* i *Prowincja Równikowa*, natomiast polskie nazwy nie zostały wprowadzone dla 11 prowincji: *Ituri*, *Kwango*, *Kwilu*, *Lomami*, *Lualaba*, *Mai-Ndombe*, *Maniema*, *Mongala*, *Sankuru*, *Tshopo*, *Tshuapa*.

30 stycznia 2016 roku weszła w życie zmiana w podziale administracyjnym Meksyku. Dotychczasowa jednostka stołeczna została przekształcona w 32. podmiot federacji meksykańskiej – nie stała się co prawda kolejnym stanem, jednak otrzymała podobne prawa, jak 31 stanów meksykańskich. Jednocześnie zmieniona została hiszpańska nazwa tej jednostki z *Distrito Federal* na *Ciudad de México*.

Dotychczas dla jednostki tej zalecany był egzonym *Dystrykt Federalny* – Komisja dyskutowała, jaką nazwę wprowadzić w zamian. Dla samego miasta (hiszp. México, Ciudad de México) jest przyjęty egzonym *Meksyk*. Jednak w przypadku nazw jednostek

administracyjnych nazwa *Meksyk* przyjęta jest już dla stanu (hiszp. México, Estado Libre y Soberano de México) i nie powinna być zastosowana dla jednostki stołecznej. Ostatecznie postanowiono zastosować rozwiązanie przyjęte w przypadku kilku innych tego typu jednostek, dodając dla jednostek miejskich na początku nazwy słowo „miasto” (np. *Cork* i *Miasto Cork*). W związku z tym postanowiono (przez aklamację) zamienić egzonim *Dystrykt Federalny* na egzonim ***Miasto Meksyk***.

Na wniosek Komitetu Redakcyjnego, Komisja postanowiła (przez aklamację) przyjąć egzonim ***Bułgar Wielki*** dla ruin osiedla w Rosji. Są to ruiny stolicy Bułgarii Wołżańsko-Kamskiej, znajdujące się koło współczesnego miasta Bołgar w Tatarstanie.

W Szwajcarii został otwarty najdłuższy tunel kolejowy świata, przebiegający pod Masywem Świętego Gotarda. Tunel ten, o długości 57 km, łączy kanton Ticino z kantonem Uri; jego niemiecka nazwa to *Gotthard-Basistunnel*, zaś włoska *Galleria di base del San Gottardo*. Jest to już trzeci tunel, którego nazwa pochodzi od nazwy masywu – dwa wcześniejsze to tunel kolejowy wybudowany w 1882 roku i mający 15 km długości (*niem.* Gotthardtunnel; Gotthard-Eisenbahntunnel; *wł.* Galleria del San Gottardo; Galleria ferroviaria del San Gottardo) oraz tunel drogowy wybudowany w 1980 roku i mający 16,9 km długości (*niem.* Gotthardtunnel; Gotthard-Strassentunnel; *wł.* Galleria del San Gottardo; Galleria stradale del San Gottardo) – dla obu zostały ustalone identyczne egzonimy: *tunel Świętego Gotarda*.

Na 78. posiedzeniu (27 marca 2013 roku) Komisja dyskutowała propozycję wprowadzenia egzonimu również dla tego nowego tunelu – została ona wówczas odrzucona, gdyż uznano, że nie należy wprowadzać nazw, zanim obiekt powstanie. Ze względu na to, że tunel ten został już wybudowany, Komisja powróciła do problemu, czy wprowadzić dla niego egzonim. Wprowadzenie nazwy w formie *tunel Świętego Gotarda* jest dość dyskusyjne, gdyż byłby to egzonim identyczny z dwoma przyjętymi dla wcześniejszych tuneli. Ponadto endonimy niemiecki i włoski dla tego tunelu nie są takie same, jak w przypadku tuneli poprzednich (pojawia się w nich termin *basistunnel / galleria di base*). Spotykana nazwa w postaci *Nowy Tunel Świętego Gotarda* została uznana za deskrypcję, zaś forma *tunel bazowy Świętego Gotarda* wzbudziła wątpliwości odnośnie zastosowanego w niej terminu rodzajowego. Ostatecznie postanowiono wstrzymać się z decyzją wprowadzenia egzonimu do czasu wyjaśnienia, czy oryginalny termin *basistunnel / galleria di base* posiada polski odpowiednik.

Omówiono także kolejne zmiany nazw na Ukrainie, wynikające z przyjętej w kwietniu 2015 r. ustawy dekomunizacyjnej. 12 i 19 maja 2016 r. Rada Najwyższa Ukrainy uchwaliła zmiany dla kolejnych miejscowości i jednostek administracyjnych; zmiany te weszły w życie pod koniec maja i na początku czerwca. W związku z tymi zmianami Komisja postanowiła:

- zmienić egzonim *Ciurupińsk* na egzonim ***Aleszki*** dla miejscowości (8 głosów za, 0 przeciw, 6 wstrzymujących się) – wprowadzono tradycyjną polską nazwę, odpowiadającą aktualnej ukraińskiej nazwie *Олешки*, która została przywrócona dla tego miasta;
- dodać egzonim ***rejon aleszkowski*** dla jednostki administracyjnej drugiego rzędu (aklamacja);
- zmienić egzonim *Dnieprodzierżyńsk* na egzonim ***Kamińskie*** dla miejscowości i jednostki administracyjnej drugiego rzędu (miasta wydzielonego) (aklamacja) –

wprowadzono tradycyjną polską nazwę, odpowiadającą aktualnej ukraińskiej nazwie *Кам'янське*, która została przywrócona dla tego miasta;

- skasować egzonim **Dniepropetrowsk** dla miejscowości i jednostki administracyjnej drugiego rzędu (miasta wydzielonego) (8 głosów za) – ukraińska nazwa *Дніпропетровськ* (obowiązująca od 1926 r.) została zmieniona na nazwę *Дніпро*, czyli identyczną z nazwą rzeki Dniepr (ukr. Дніпро); jest to nowy chrzest, nienawiązujący do form historycznych; Komisja uznała, że do dyskusji o polskiej nazwie tego miasta wróci na jednym z kolejnych posiedzeń;
- dodać egzonim **Marmuszowice** jako główny, jednocześnie zachowując dotychczasowy egzonim *Firlejówka* jako wariantowy dla miejscowości (aklamacja) – ukraińska nazwa *Андріївка* (obowiązująca od 1946 r.) została zmieniona na *Мармузовичі*; miejscowość ta znajduje się na terenach przedwojennej Polski i w okresie międzywojennym nosiła nazwę *Firlejówka*; wprowadzając początkowo egzonim *Firlejówka* dla tej miejscowości Komisja postanowiła zachować dawną polską nazwę, pomimo zmiany nazwy ukraińskiej, gdyż znana jest ona z bitwy pod Firlejówką z września 1920 roku, zaś nowa nazwa ukraińska nie miała żadnej historycznej tradycji (wprowadzona była na cześć lokalnego działacza komunistycznego); obecna nowa ukraińska nazwa nawiązuje do wcześniejszej historycznej nazwy tej miejscowości, stosowanej od XV od XVII w.;
- skasować egzonim **Kirowsk** dla miejscowości i jednostki administracyjnej drugiego rzędu (miasta wydzielonego) (12 głosów za, 0 przeciw, 2 wstrzymujące się) – ukraińska nazwa *Кіровськ* (obowiązująca do 1944 r.) została zmieniona na *Голубівка*, czyli nazwę nawiązującą do form historycznych *Голубівське* i *Голубівський Рудник*; dla obecnej nazwy nie istnieje tradycyjne spolszczenie;
- skasować pseudoegzonim **Komsomolsk** dla miejscowości i jednostki administracyjnej drugiego rzędu (miasta wydzielonego) (aklamacja) – ukraińska nazwa *Комсомольськ* została zmieniona na *Горішні Плавні*, czyli nazwę jednej ze wsi, które istniały w miejscu tego założonego w latach 60. miasta; dla obecnej nazwy nie istnieje tradycyjne spolszczenie;
- skasować egzonim **Kotowsk** dla miejscowości i jednostki administracyjnej drugiego rzędu (miasta wydzielonego) (aklamacja) – ukraińska nazwa *Котовськ* (obowiązująca od lat 30. XX w.) została zmieniona na *Подільськ*; jest to nowa nazwa, nie związana z formami historycznymi, nawiązująca do położenia na Podolu (faktycznie miejscowość znajduje się jednak na południe od Podola); ze względu na ahistoryczność nowej nazwy postanowiono nie tworzyć dla niej egzonimu;
- skasować egzonim **rejon kotowski** dla jednostki administracyjnej drugiego rzędu (aklamacja);
- zmienić egzonim *Kuźniecowsk* na pseudoegzonim **Warasz** dla miejscowości i jednostki administracyjnej drugiego rzędu (miasta wydzielonego) (aklamacja) – ukraińska nazwa *Кузнецовськ* została zmieniona na nazwę *Вараш*; miejscowość ta została założona w 1973 roku jako osiedle typu miejskiego (od 1984 r. miasto) *Кузнецовськ* na terenie dawnej wsi *Вараш*, która przed wojną znajdowała się w granicach Polski i nosiła nazwę *Warasz*;

- zmienić egzonim *rejon wołodarski* na egzonim **rejon horoszowski** dla jednostki administracyjnej drugiego rzędu (aklamacja) – zmiana będąca konsekwencją zmiany nazwy siedziby tego rejonu z *Wołodarsk Wołyński* na *Horoszków*;
- dodać egzonim **Puliny** dla miejscowości (aklamacja) – ukraińska nazwa *Червоноармійськ* została zmieniona na nazwę historyczną *Пулини*, dla której istnieje tradycyjne spolszczenie;
- dodać egzonim **rejon puliński** dla jednostki administracyjnej drugiego rzędu (aklamacja);
- dodać egzonim **Pokrowsk** dla miejscowości i jednostki administracyjnej drugiego rzędu (miasta wydzielonego) (aklamacja) – ukraińska nazwa *Красноармійськ* została zmieniona na nazwę *Покровськ*;
- dodać egzonim **rejon pokrowski** dla jednostki administracyjnej drugiego rzędu (aklamacja);
- dodać egzonim **Kadijewka** dla miejscowości i jednostki administracyjnej drugiego rzędu (miasta wydzielonego) (aklamacja) – ukraińska nazwa *Стаханов* została zmieniona na nazwę historyczną *Кадіївка*, dla której istnieje tradycyjne spolszczenie;
- dodać pseudoegzonim **Blahodatne** dla miejscowości (aklamacja) – ukraińska nazwa *Жовтневе* została zmieniona na nazwę *Благодатне*; jest to osiedle typu miejskiego położone w obwodzie wołyńskim ok. 11 km od granicy z Polską, założone w 1953 roku poza terenami ówczesnych wsi; nowo przyjęta nazwa nie nawiązuje do nazw historycznych.

Ponadto w odniesieniu do innych nazw z obszaru Ukrainy Komisja postanowiła:

- dodać egzonim **Stanica Ługańska** dla miejscowości w obwodzie ługańskim (aklamacja);
- dodać egzonim **rejon staniccki** dla jednostki administracyjnej drugiego rzędu (aklamacja);
- dodać egzonim **Szachtarsk** dla miejscowości i jednostki administracyjnej drugiego rzędu (miasta wydzielonego) w obwodzie ługańskim (aklamacja);
- dodać egzonim **rejon szachtarski** dla jednostki administracyjnej drugiego rzędu (aklamacja);
- dodać egzonim **Wozniesieńsk** dla miejscowości i jednostki administracyjnej drugiego rzędu (miasta wydzielonego) w obwodzie mikołajowskim (aklamacja);
- dodać egzonim **rejon wozniesieński** dla jednostki administracyjnej drugiego rzędu (aklamacja);
- dodać egzonim **Wierchniednieprowsk** dla miejscowości w obwodzie dnipropropietrowskim (aklamacja);
- dodać egzonim **rejon wierchniednieprowski** dla jednostki administracyjnej drugiego rzędu (aklamacja);
- dodać egzonim **Atczewsk** dla miejscowości i jednostki administracyjnej drugiego rzędu (miasta wydzielonego) w obwodzie ługańskim (aklamacja);
- dodać egzonim **Chareyz** dla miejscowości i jednostki administracyjnej drugiego rzędu (miasta wydzielonego) w obwodzie donieckim (aklamacja).

Ad. 5. Omówiono zasady latynizacji opracowane w ramach prac nad rozbudowywaniem zasad latynizacji, tak aby zawierały, poza samymi tablicami transkrypcji

i transliteracji, również podstawowe informacje o danym języku i stosowanym w nim systemie pisma.

Zasady latynizacji alfabetu bułgarskiego zostały przygotowane przez I. Dolińskiego. Same zasady transliteracji i transkrypcji nie uległy zmianie – zalecany jest oficjalny system bułgarski z 2006 r., przyjęty przez ONZ w 2012 r., oraz tradycyjna polska transkrypcja fonetyczna. Po krótkim omówieniu zasady latynizacji alfabetu bułgarskiego zostały przyjęte przez aklamację.

Przy okazji omawiania tych zasad zwrócono uwagę, że oficjalny system bułgarski nie jest odwracalny, zatem nie powinno nazywać się go transliteracją. Problem braku pełnej odwracalności pojawia się jednak w przypadku większości systemów przyjętych w publikacjach Komisji jako transliteracja – należałoby zatem przedyskutować, czy nie należałoby tu stosować w zamian innego terminu.

Również I. Doliński jest autorem zasad latynizacji alfabetu macedońskiego. Dotychczas stosowana przez Komisję transkrypcja dla tego języka, bazująca na zapisie przywołanym jako norma ortograficzna w „Wielkim słowniku ortograficznym PWN”, oddawała macedońskie litery *ѓ* oraz *ќ* jako *g´* oraz *k´*. W zaproponowanych zasadach litery te oddawane są jako *ǵ* oraz *ǵ´*, czyli ze znakami miękczenia nad literą, a nie za nią. W trakcie dyskusji autor opracowania wyjaśnił, że ze slawistycznego punktu widzenia litery *ѓ* oraz *ќ* są w pełni „samodzielne” – nie sugerują żadnych współczesnych powiązań z innymi znakami i nie oznaczają modyfikacji dźwięków *g* i *k*, co sugeruje dotychczas stosowany zapis *g´* oraz *k´* (przez analogię z zapisami miękczeń np. w transkrypcji z języka rosyjskiego: *t´*, *r´* itd.). Z drugiej strony zwrócono uwagę, że w zaproponowanym zapisie *ǵ* oraz *ǵ´* są używane litery niespotykane w języku polskim, przez co zaburzona jest podstawowa zasada polskiej transkrypcji fonetycznej, w której wartości fonetyczne liter z niełacińskich systemów pisma oddawane są w przybliżony sposób wyłącznie polskimi literami.

Ze względu na to, że macedońskie litery *ѓ* oraz *ќ*, etymologicznie wywodzone z prasłowiańskich grup **dj* oraz **tj*, wymawiane są w przybliżeniu jako *dź* oraz *ć*, zaproponowano, aby tak właśnie oddać je w transkrypcji. Po dyskusji przyjęto tę propozycję zmodyfikowania zasad transkrypcji alfabetu macedońskiego (8 głosów za, 0 przeciw, 6 wstrzymujących się).

W przypadku transliteracji alfabetu macedońskiego Komisja stosuje obecnie oficjalny system latynizacji ONZ z 1977 roku. System ten został zaproponowany jeszcze w czasach Jugosławii i bazuje na łańskim zapisie chorwackim (ówcześnie serbsko-chorwackim), który zdaniem niektórych niezbyt pasuje do języka macedońskiego. Autor opracowania zaproponował wprowadzenie nowego systemu, przyjętego ostatnio przez macedońskich językoznawców – jest to system z użyciem liter łańskich bez znaków diakrytycznych, bazujący na systemie ISO R9m: 1968. Prawdopodobnie system ten zostanie przyjęty w Macedonii jako oficjalny (dotychczas nie istnieje jeden oficjalny system transliteracji stosowany w tym kraju). W trakcie dyskusji zwrócono jednak uwagę, że nie ma pewności, że faktycznie ten nowy system zostanie oficjalnie wprowadzony, nie ma także świadectw jego stosowania w samej Macedonii lub za granicą, zwłaszcza w odniesieniu do nazw geograficznych i w kartografii. Dlatego Komisja postanowiła pozostać przy dotychczasowym systemie, przyjętym przez ONZ, przy czym ustalono, że jeżeli w Macedonii zostanie przyjęty oficjalny system transliteracji, to Komisji powróci do dyskusji nad jego zmianą.

Zmienione zasady transliteracji i transkrypcji alfabetu macedońskiego, które przyjęła Komisja, są następujące:

	transliteracja	transkrypcja		transliteracja	transkrypcja
А а	a	a	Н н	n	n
Б б	b	b	Њ њ	nj	ń
В в	v	w	О о	o	o
Г г	g	g	П п	p	p
Д д	d	d	Р р	r	r
Ѓ ѓ	d ¹ , g ²	dź	С с	s	s
Е е	e	e	Т т	t	t
Ж ж	ž	ž	Ќ к	ć ¹ , k ²	ć
З з	z	z	У у	u	u
Ѕ ѕ	dz	dz	Ф ф	f	f
И и	i	i	Х х	h	h
Ј ј	j	j	Ц ц	c	c
К к	k	k	Ч ч	č	cz
Л л	l	l ³ , l ⁴	Џ џ	dž	dž
Љ љ	lj	l	Ш ш	š	sz
М м	m	m	’	’	–

¹ zawsze, z wyjątkiem pozycji przed literami e, и

² przed literami e, и

³ zawsze, z wyjątkiem pozycji przed literą и

⁴ przed literą и

Ze względu na brak czasu na kolejne posiedzenie przeniesiono kwestię ewentualnej zmiany zalecanego systemu transliteracji dla języka tadżyckiego, a także omówienie zasad latynizacji dla języków: perskiego, rosyjskiego i ukraińskiego oraz omówienie wykazów polskich nazw budowli z obszaru Rosji i krajów arabskich.

Na tym posiedzenie zakończono.

Protokółował:
Wiceprzewodniczący Komisji
mgr Maciej Zych

Przewodnicząca Komisji
prof. dr hab. Ewa Wolnicz-Pawłowska